

Bilag til f. t. l. vedr. straffeloven

Fuldbyrdet kontaktvoldtægt: 1 år og 6 måneders fængsel til 2 år og 6 måneders fængsel. Hvis der ikke har været anvendt vold af betydning, ligger normalstraffen i niveauet 1 år og 6 måneders fængsel til op mod 2 års fængsel.

Forsøg på parvoldtægt: 1 år og 6 måneders fængsel.

Fuldbyrdet parvoldtægt: 1 år og 6 måneders fængsel til 1 år og 8 måneders fængsel.

I redegørelsen fra 2007 konkluderer Rigsadvokaten endvidere, at der i de fleste af de sager, hvor der ikke er sket en skærpelse med fuldt ud et år, dog er sket en væsentlig forhøjelse, ligesom det i domstolenes begrundelser (præmisserne) er anført, at der har foreligget formildende omstændigheder, der har begrundet en lavere straf. I enkelte sager burde straffen efter Rigsadvokatens opfattelse have været højere, selv om der må antages at være sket en vis skærpelse i forhold til tidligere praksis.

3.3.2. *Straffelovens § 222*

Som anført ovenfor under pkt. 3.3.1 anmodede Justitsministeriet i forbindelse med strafskærpelsen i 2002 Rigsadvokaten om ved udgangen af 2003 at afgive en redegørelse om straffniveauet efter lovændringens ikrafttræden. I den anledning iværksatte Rigsadvokaten ved Rigsadvokaten Informerer nr. 14/2002 en indberetningsordning vedrørende alle by- og landsretsafgørelser, hvor der var domfældt for overtrædelse af straffelovens § 222 begået efter lovændringens ikrafttræden. Rigsadvokaten tilkendegav i den forbindelse følgende:

»Bemærkningerne fra forslagsstillerne og det flertal, der tilsluttede sig ændringsforslaget, må efter min opfattelse forstås således, at der ved ændringen tilsigtes en vis generel forhøjelse af straffene for overtrædelse af straffelovens § 222.

Skærpede straffe for overtrædelse af straffelovens § 222 må i lyset af bemærkningerne i hvert fald tænkes anvendt i de tilfælde, hvor overgrebet mod barnet har en vis lighed med voldtægt, uden at der dog er grundlag for at rejse tiltale efter § 216. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis gerningsmanden har anvendt tvang eller trusler som beskrevet i § 222, stk. 2, 2. led, eller hvis gerningsmanden på anden måde har optrådt sådan, at han har skræmt barnet til at underkaste sig overgrebene. I disse tilfælde synes bemærkningerne at indebære, at der kan nedlægges påstand om en strafforhøjelse på op mod 1 år.

Det er dog samtidig i bemærkningerne forudsat, at den betydelige nuancering i den konkrete strafudmåling ved overtrædelser af § 222 skal opretholdes, bl.a. således, at adgangen til at anvende tiltalefrafald i visse tilfælde ved overtrædelse af § 222, stk. 1, bevares.«

Rigsadvokaten afgav herefter en redegørelse i januar 2004 om straffene i sager om overtrædelse af straffelovens § 222 (jf. også §§ 224/225) efter ændringen af bestemmelsen.

Der forelå ikke redegørelser om straffniveauet forud for strafskærpelsen i 2002. Redegørelsen fra 2004 omfattede endvidere et beskedent antal sager med forhold af meget forskellig karakter og grovhed. På den baggrund anførte Rigsadvokaten, at det var vanskeligt at vurdere straffniveauet i sager om straffelovens § 222 efter lovændringen i 2002.

Rigsadvokaten konkluderede dog mere generelt, at straffene i enkelte af sagerne efter en umiddelbar vurdering og i lyset af, at der ved lovændringen måtte være tilsigtet en generel skærpelse af straffene, syntes mildere, end det burde være tilfældet. Der var også kun i få af domstolenes præmisses vedrørende straffastsættelsen henvist direkte til lovændringen.

På den baggrund anmodede Justitsministeriet Rigsadvokaten om fortsat at følge strafudviklingen på området.